

7. Сокольницкая Т. Н. К вопросу о методической компетентности учителя русского языка. Человек и образование. 2012. № 2 (31). С.162–165.

8. Студеникина В. Развитие методической компетентности учителей русского языка в системе повышения квалификации : автореф. дис. на получ. научн. степени к.пед.наук : 13.00.02. Киев : 2013. 27 с.

9. Хуторской А. В. Технология проектирования ключевых и предметных компетенций. Эйдос. 2005. №12. С15–17.

10. Ястребова Л. Анализ структуры иноязычной коммуникативной компетенции лингвиста-преподавателя. Вестник ТГПУ. 2012. №4. С. 74.

УДК 338.28.04.37

*Перекрест М.І.*

### **Харківський національний медичний університет ЦИФРОВІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ОСВІТИ**

*У статті висвітлюється актуальна проблема сьогодення - впровадження в освіту цифрових технологій. Її рішення полягає в запровадженні активних методів навчання, інтерактивних форм які розвивають професійні компетентності викладачів вищої школи. Висвітлюються головні напрями та засоби навчання, використання яких дозволяє формувати професійну компетентність. Окреслюються поняття «цифрові технології», «цифровізація освіти», «формування цифрової освіти». Висвітлюються методи впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у закладі вищої освіти.*

**Ключові слова:** цифрові технології, вища школа, інтерактивні форми навчання

*The article deals with the problem of today - the introduction of digital technologies in education. Its solution is to introduce active teaching methods, interactive forms that develop the professional competencies of high school teachers. The main directions and means of training which use allows to form professional competence are covered. The concepts of "digital technologies", "digitalization of education", "formation of digital education" are outlined. Methods of preparation of higher school teachers for the introduction of information and communication technologies in Universities are studied.*

**Key words:** digital technologies, high school, interactive forms of education.

*В статті освещается актуальная проблема сегодняшнего дня - внедрение в образование цифровых технологий. Ее решение заключается в использовании активных методов обучения, интерактивных форм, которые развивают профессиональные компетентности преподавателей высшей школы. Освещаются главные направления и средства обучения, использование которых позволяет формировать профессиональную компетентность. Определяются понятия «цифровые технологии», «цифровизация образования», «формирование цифровой образования». Обозначаются методы подготовки к внедрению информационно-коммуникационных технологий в высшем учебном заведении.*

**Ключевые слова:** цифровые технологии, высшая школа, интерактивные формы обучения.

Протягом десятиліття цифрові технології забезпечують можливості створення та застосування цифрових ресурсів під час професійної підготовки викладачів та здобувачів вищої освіти. Застосування цифрових технологій в освіті відіграє важливу роль у створенні умов для розвитку, активізації творчих

здібностей, формування професійних компетентностей усіх учасників освітнього процесу. Цифрові технології, що впроваджені в освітні програми стали загальноприйнятим інструментом навчання та систематичного професійного розвитку.

Науковці неодноразово звертаються до питань цифровізації та інформатизації освіти, розвитку науково-методичної бази. Царині цифрової педагогіки присвячені наукові праці В. Бикова, М. Лещенко, А. Гуржій, М. Жалдак, Т. Коваль, та ін..

Перш ніж розглядати проблему цифровізації освіти, необхідно дати визначення основним поняттям. Згідно закону “Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 рр.” “цифровізація” – насичення фізичного світу електронно-цифровими пристроями, засобами, системами та налагодження електронно-комунікаційного обміну між ними, що фактично уможлиблює інтегральну взаємодію віртуального та фізичного, тобто створює кіберфізичний простір [2]. Закон передбачає використання електронних учбових матеріалів, мультимедійно- наукових, інформаційних ресурсів у веб-павутині Інтернет. Останнє десятиліття діджиталізація української освіти розвивається нестабільно та безсистемно. Це стається через низький рівень цифрової грамотності та відсутності професійної підготовки викладачів. До головних проблем «цифрових» навичок та діджиталізації науковці відносять таке: “...по-перше, сфера «цифрових» технологій в Україні розвивається хаотично й окремо від академічної освіти; по-друге, застарілі методики викладання, відсутність навчальних європейських стандартів” [1].

Науковці наполягають, що цифрова освіта є економною та більш ефективною за академічну. Трансформування освіти відбувається у залежності від потреб суспільства.

Наразі, в умовах пандемії, всі університети перейшли на дистанційний формат навчання. Під час підготовки майбутніх лікарів у Харківському національному медичному університеті широко використовуються цифрові технології. Наприклад, використовують новітні цифрові технології, а саме проведення онлайн вебінарів, створення інтернет-проектів, онлайн-курсів, використання різноманітних онлайн-платформ для навчання, проведення практичних занять на платформі Moodle та Google meet); онлайн режим все більше змінює освітній процес, саме професійне володіння цифровими технологіями допомагають формуванню компетентного викладача та здобувача вищої освіти. Викладач виступає у ролі тьютора і координатора при роботі з цифровими технологіями, також допомагає кожному студенту засвоїти матеріал викладений в електронних курсах, де відображається науковий зміст дисципліни. Викладачами кафедри латинської мови та медичної термінології було розроблено електронні комплекси навчальної дисципліни, яку вони викладають. На веб сайті Moodle розміщено матеріали для підготовки до анатомічної, клінічної та фармацевтичної термінології (українською, російською та англійською мовами). На цій онлайн-платформі студенти мають можливість опановувати теоретичний матеріал, проходити тестування, обирати додаткові завдання з курсу. В освітньому процесі можемо простежувати глобалізацію використання цифрових технологій для підготовки здобувачів вищої освіти.

## ЛІТЕРАТУРА

1. Пашков А. Інклюзія та цифрові технології в освіті. Київ : 2017. С. 194–198. URL: <http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/12260/Pashkov> (дата звернення: 10.09.2020)
2. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 рр. та затвердження плану заходів щодо її реалізації: розпорядження від 17 січня 2018 р. № 67-р. Київ. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/> (дата звернення: 15.10.2020).

УДК 378-057.875(477.53)

*Петров Є.Є., Петрова О.Є.*

### **Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава СТАВЛЕННЯ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ ДО МОВНОГО ЯВИЩА “СУРЖИК” У МІСТІ ПОЛТАВИ**

*У статті розглянуто питання ставлення студентів медичного факультету в м. Полтаві до мовного феномену “суржик”. Результати соціолінгвістичного опитування (анкетування) 75 осіб віком від 19 до 25 років дозволяють припускати, що суржик є найпоширенішим засобом спілкування серед студентів медичного факультету м. Полтави. Водночас ставлення студентів медицини м. Полтави до використання суржиків у вербальній комунікації не є однозначним.*

**Ключові слова:** суржик, студенти медичного факультету, засіб комунікації.

*The article presents the insights into the attitude of medical students in Poltava to the language phenomenon, namely, Suržyk. The results of the sociolinguistic survey among the 19- 25 years old students make it possible to assume the fact that Suržyk is the most widespread communicative means among the medical students in Poltava. Nevertheless, the students' attitude to Suržyk in the verbal communication is complex.*

**Key words:** Suržyk, medical students, the means of communication.

*В статье рассматривается вопрос отношения студентов медицинского факультета в городе Полтава к языковому феномену «суржик». Результаты социолингвистического опроса (анкетирования) 75 лиц возрастом от 19 до 25 лет позволяют предполагать, что суржик является наиболее распространённым способом языкового общения среди студентов медицинского факультета города Полтава. Вместе с тем отношение студентов факультета медицины г. Полтава к использованию суржика в вербальной коммуникации не является однозначным.*

**Ключевые слова:** суржик, студенты медицинского факультета, средство коммуникации.

Українсько-російський суржик належить до яскравих мовних феноменів, який, згідно з опитуваннями, проведеними соціолінгвістами у 2006 і 2017 роках, є найбільш розповсюдженим у північних та центральних областях України [2, с. 318]. Упродовж останніх десятиліть мовознавці прагнуть якомога точніше визначити термін “суржик”, сутність цього поняття, причини та передумови його виникнення, чинники, які впливають на вибір суржиків як коду, різне походження суржикових форм та фактори стійкості цього мовного явища [1, с. 84]. “Особливої ваги набувають наукові розвідки, які були здійснені із залученням записів суржикового мовлення (Л.Біланюк, А.Брацкі, Дель Гаудіо Сальваторе, Т.Кузнєцова, О.Шевчук). Зокрема, дослідникам вдалося схарактеризувати окремі сфери і середовища (за В. Авроріним) функціонування суржиків: сім’я (Т.Кузнєцова),